

۱۶ آذر خاری در چشم دشمنان مردم ما !

امسال با فرارسیدن پنجاه و پنجمین سالگرد ۱۶ آذر (روز دانشجو) بار دیگر دانشجویان مبارز و آگاه در دانشگاه های کشور ، علیرغم فضای شدیداً پلیسی – نظامی که مزدوران رژیم بر دانشگاه ها و کل جامعه حاکم کرده بودند ، با اعتراضات خود نفرتشان را نسبت به دیکتاتوری حاکم نشان داده و ماهیت ضد خلقی آن را بر ملا کردند.

گسترده‌گی این اعتراضات پیش از هر چیز ، به واقع مشتمل بر دهان رژیم مزدوری است که با عوامفریبی در دانشگاه ها و رسانه های غربی برای پنهان کردن چهره شوم مستبد خود از وجود "پایگاه مردمی رژیم جمهوری اسلامی" و "آزادی های دموکراتیک" در ایران دم می زند. رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی امسال در وحشت از تکرار حرکات اعتراضی دانشجویان و بویژه دانشجویان چپ و رادیکال کوشید تا اولاً با گسترش سایه وحشت دستگاه های سرکوب خود در دانشگاه ها و در تمام جامعه از هرگونه حرکت اعتراضی جلوگیری کند و ثانیاً با دادن اجازه و فضا به تشکلات خودی ای نظیر دفتر تحکیم وحدت مراسم روز دانشجو را زیر علم و کتل این تشکلهای دست ساز، سازمان داده و در مسیرهای بی خطر و انحرافی کانالیزه کند، اما فریاد های رسای دانشجویان مبارز مبنی بر **"پینوشه، پینوشه، ایران شیلی نمی شه"** ، "مرگ بر دیکتاتور" و "گر تیر و فتنه بارد ، جنبش ادامه دارد" ، "دانشگاه فریاد آزادی است" و همچنین شعارهایی که بر ضد دارودسته فریبکار به اصطلاح اصلاح طلبان سر داده شد ، کاسه کوزه های استبداد حاکم را به هم ریخت و توده دانشجویان آزاده نشان دادند که رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و تمامی دارودسته های ضد خلقی درون آن تا چه حد مورد خشم و نفرت مبارزاتی مردم تحت ستم ما قرار داشته و دارند.

در همین چارچوب در دانشگاه شیراز، دانشجویان مبارز و آگاه با زدن ماسک بر چهره و ضربدری بر آن ، که اعتراضی به دیکتاتوری حاکم بدلیل عدم وجود آزادی بیان در جامعه بود پا به میدان مبارزه نهادند و با

جمعیتی که به بیش از ۲۵۰۰ نفر میرسید، با شعار مرگ بر دیکتاتور و "گر تیر و فتنه بارد ، جنبش ادامه دارد" لرزه بر اندام مزدوران رژیم که قصد حمله و مصادره تجهیزات صوتی آنان را داشتند انداختند.

در دانشگاه تهران ، بیش از ۳۰۰۰ تن از دانشجویان در مقابل مزدوران باتوم بدست رژیم ، با شکستن درب ورودی دانشگاه و از جا کندن گیت های امنیتی نصب شده توسط پلیس ، با شعار های "دانشگاه فریاد آزادی است" ، "پلیس به این بی غیرتی ، هرگز ندیده ملتی" ، "مرگ بر دیکتاتور" و "مرگ بر این دولت مردم فریب" دست به تظاهرات گسترده ای زدند.

در دانشگاه بوعلی در همدان مزدوران رژیم با استفاده از گاز اشک آور سعی در متلاشی کردن تظاهرات دانشجویان کردند. زمینه این سرکوب را رژیم از یک هفته قبل از ۱۶ آذر با ارباب و تهدید دانشجویان و خانواده های آنها با قصد جلوگیری از وقوع هرگونه حرکت اعتراضی در دانشگاه ها آغاز کرده بود. اما برغم این تشبثات سرکوبگرانه ، دانشجویان مقاوم با اعتراضات شجاعانه خود نقشه رژیم را نقش بر آب کردند. در مازندران ، علیرغم شرایط ترس و وحشتی که رژیم از قبل کوشش کرده بود تا بر دانشجویان و خانواده های آنان اعمال کند ، و علیرغم سرقت بلند گوی دانشجویان توسط ایادی رژیم ، دانشجویان با حمل پلاکاردهای سرخی که شعار هائی نظیر "آزادی اندیشه حق مسلم ماست" و "دانشگاه آخرین سنگر آزادی" بر آنها نوشته شده بود، دست به اعتراض زدند.

در کرمانشاه تعداد زیادی از دانشجویان در اعتراض به مقامات دانشگاه در سالن آمفی تئاتر دانشگاه با شعار "۱۶ آذر روز ماست" تجمع کردند.

در دانشگاه های اراک ، زنجان ، ارومیه ، ایلام و یزد نیز مراسم مختلف اعتراضی در بزرگداشت روز دانشجو بر گزار گردید.

تظاهرات و اعتراضات دانشجویان مبارز در دانشگاه های کشور آنچنان هراسی را در دل مقامات رژیم انداخت که جیره خواران رژیم سریعاً با اتکا به دستگاه سرکوب و تبلیغات مسموم خویش به میدان آمده و به دستگیری دانشجویان مبارز و سازمان دادن تبلیغات ضد مردمی برای تسهیل سرکوب و ارباب آنها و توده های تحت ستم ما برآمدند. در همین رابطه در تهران بدنال اعتراضات دانشجویی تعدادی از دانشجویان معترض در روز ۱۷ آذر توسط نیروهای انتظامی بازداشت و به قرنطینه زندان اوین منتقل شدند. در حالیکه بیدادگاه رژیم جمهوری اسلامی وثیفه ۵۰ میلیونی برای آزادی این دانشجویان تعیین کرده است.

همچنین مقامات مزدور رژیم در برخورد به یکی از شدیدترین اعتراضات دلاورانه دانشجویان در شیراز به بهانه "حراست از مقدسات" ، بیشزمانه در بیانیه ارگانهای سرکوب دانشجویی خود موسوم به «جامعه اسلامی دانشگاه شیراز» خواستار "برخورد جدی" مسئولان دانشگاه شیراز در تشدید سرکوب فعالان دانشجویی شدند و رذیلانه اعلام کردند: "سوگمندانه باید گفت که روز ۱۸ آذر دامن دانشگاه شیراز به لکه ی ننگ فحاشی و هتاکى آلوده گردید که جز به آب مجازات و تادیب قانونی شسته نخواهد شد."

اعتراضات وسیع دانشجویی امسال در شرایطی به وقوع پیوست که سالی که گذشت ، سالی پر از فراز و نشیب های مبارزاتی برای دانشجویان آگاه بود ، سالی که بیش از ۲۰۰ تن از فعالین دانشجویی دستگیر، زندانی و مورد بازجویی و شکنجه قرار گرفتند. سالی که فشار های تبعیض جنسیتی کماکان بر دختران دانشجو متحمل شد و آنها حتی مورد تعرض جنسی عوامل رژیم در دانشگاه ها قرار گرفتند. سالی که حتی خانواده های دانشجویان از تهدید و ارباب دائمی رژیم در امان نبودند. بالاخره سال گذشته سالی بود که دانشجویان در تجربه زندگی و مبارزه خود در دانشگاه ها یکبار دیگر آموختند که در شرایطی که رویای این حکومت دیکتاتوری عریان می باشد و هر صدایی را در گلو خفه می کند نمی توان تنها به شیوه های علنی مبارزه بسنده کرد.

تجربه ۱۶ آذر امسال و برخورد استبداد حاکم با آن ، موبد این حقیقت است که رژیم جمهوری اسلامی در حالی که با بحران های سیاسی - اقتصادی که موجودیتش را تهدید می کند روبروست ، از هر شیوه ای برای سرکوب و مقابله با جنبش های اجتماعی استفاده میکند تا شاید بتواند چند صباحی بر عمر ننگین خویش بیفزاید. اما حرکات دلاورانه دانشجویان مبارز نشان داد که چه پتانسیل و آگاهی مبارزاتی ارزشمندی در صفوف دانشجویان تحت ستم ما وجود دارد. درست در هراس از چنین واقعیتی ست که جمهوری اسلامی با تاکتیک سرکوب عریان از یک طرف و تلاش برای منحرف ساختن دانشجویان مبارز چه از طریق فضا دادن به نیروهای ظاهراً چپ ولی به غایت راست در دانشگاه ها و چه تقویت نیروهای سازشکار و خودی از طرف دیگر، کمر به قلع و قمع جنبش عادلانه این بخش از توده های تحت ستم ما بسته است.

مبارزات دلاورانه دانشجویان در ۵۵ سال گذشته با گذر از فراز و نشیب های بسیار، تجارب گرانمایی را کسب نموده است. این جنبش همواره به عنوان وجدان آگاه و روشن جامعه آینه تمام نمایی از مبارزات اجتماعی بوده است. تجارب ۵۵ سال گذشته به روشنی نشان می دهند که همواره باید با تکیه بر نیروی انقلابی توده ها و با ایمان به پیروزی کارگران و زحمتکشان در مقابل ارتجاع و امپریالسم ایستاد و به هیچ یک از جناح های طبقه استثمارگر حاکم که در حفظ و تداوم نظام ضد خلقی حاکم منفعت دارند تکیه ننمود و فریب آنان را نخورد. همچنین تجارب ۵۵ سال گذشته خود بهترین گواه است که در جامعه تحت سلطه ما، تنها شکل حکومتی نظام سرمایه داری وابسته که همواره حافظ منافع سرمایه داران غارتگر جهانی است اساساً دیکتاتوری عریان بوده و خواهد بود. این حکومت ها ، در هر شکل و لباسی که ظاهر شوند به علت ماهیتشان هرگز قادر نخواهند بود که کوچکترین فضای آزادی را تحمل کنند. به همین دلیل است که در همین ۵۵ سال گذشته وجه مشترک حکومت های شاه و شیخ ، سرکوب و کشتار بهترین فرزندان و انسانهای این مرز و بوم بوده است. در رژیم جمهوری اسلامی هم ما به وضوح می بینیم که از همان ابتدا که این رژیم با حمایت امپریالیست ها به قدرت رسید ، تمامی کارگزارانش از بنی صدر و بازرگان گرفته تا رفسنجانی و سید خندان خاتمی فریب کار تا احمدی نژاد معلوم الحال همه به سرکوب مبارزین پرداختند تا بقای این نظام را تضمین کنند. وجود همین واقعیات در جامعه تحت سلطه ماست که انقلاب اجتماعی و نابودی چنین نظام استثمارگرانه ای را به مثابه تنها بديل دمکراتیک برای تضمین حقوق دمکراتیک توده های تحت ستم در مقابل آنان قرار می دهد و جنبش دانشجویی را نیز به بخشی از پیکار برای به پیش بردن چنین انقلابی تبدیل می کند.

واقعیت این است که دانشگاه های کشور ما همواره و در طول تاریخ یکی از عرصه های درخشان مبارزات ضد امپریالیستی دموکراتیک خلقهای ما بر علیه دشمنانشان بوده و تاریخ مبارزات انقلابی مردم ما با خون بسیاری از دانشجویان مبارز و کمونیستی آبیاری شده که چه در مبارزه بر علیه دیکتاتوری حاکم در صحن دانشگاه ها و چه در جریان جنبش مسلحانه انقلابی بر علیه امپریالیسم و بورژوازی وابسته خون خود را نثار آزادی کارگران توده های ستمدیده از قید هر گونه استثمار و سرکوب کرده اند. جدا از رهبران آگاه و مبارزین شجاع جنبش دانشجویی یعنی شریعت رضوی، قندچی و بزرگ نیا این سمبل های درخشان جنبش دانشجویی که خون پاکشان در جریان اعتراض به امپریالیستها و رژیم مزدور آنان یعنی شاه در سال ۱۳۳۲ صحن دانشگاه تهران را سرخ فام کرد، در حقیقت بسیاری از فداکار ترین و آگاه ترین فرزندان مردم رنجدیده ما دانشجویان کمونیستی بوده اند که در سالهای سیاه دهه ۴۰ نقش ارزنده ای در ساختن و پروردن سازمان چریکهای فدایی خلق ایران ، این سازمان محبوب و پیشرو توده ها ایفا کردند.

درست به اعتبار این حقیقت تاریخی است که جنبش دانشجویی همواره بخش جدایی ناپذیری از مبارزات حق طلبانه کارگران و توده های تحت ستم ما بر علیه امپریالیسم و رژیمهای وابسته به آن در ایران بوده و به همین خاطر امر سرکوب و کنترل دانشگاه ها همواره یکی از وظایف دائمی دیکتاتوری حاکم در ایران را تشکیل داده است. حرکات اعتراضی و شعارهای رادیکال دانشجویان مبارز در دانشگاه های کشور در ایام ۱۶ آذر امسال بار دیگر این حقیقت را به معرض نمایش گذارد که دانشجویان آگاه ما با الهام از رهبران دانشجویی جانباخته خود در سال ۱۳۳۲ و با اتکا به تجارب نسلی از انقلابی ترین دانشجویان و روشنفکران در دهه ۴۰ و ۵۰ هیچگاه فریب سیاستهای ضد خلقی و فریبکارانه رژیم جمهوری اسلامی را نخواهند خورد و برغم تمامی تمهیدات سرکوبگرانه دیکتاتوری حاکم، پرچم مبارزه برای رسیدن به آزادی و برابری را همچنان بر فراز دانشگاه ها در اهتزاز نگاه خواهند داشت.

پیروز باد مبارزات دلیرانه دانشجویان مبارز

بازگشت به صفحه اصلی
<http://www.siahkal.com>